

עין משפט
נר מצוה

ל ב א מיי פ"ד מהל' תשובה הלכה א':

תורה אור
השלם

1. בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה:

שמואל ב ה ה

2. עשה עמי אות לטובה וְיָרֵא שָׁנָא וְיָבֹשׁוּ כִי אֶתָּה יי עֲזָרְתִּי וְנַחֲמָתִי: תהלים פו זי
3 שאו שערים ראשיכם ודגשאו פתחי עולם וְיָבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מי וזה מלך הכבוד יי עוזו וגבור יי גבור מלךמה:

תהלים כד ה-ח

4 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות ה' מלך הכבוד סלה:

5 יי אלהים אל תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ וְכָרְתִּי דוֹר בְּבָרֶךְ:

דברי הימים ב ו כב
6 וְבָא אֱלִישֶׁע דִּמְשֶׁק וּבִן הָרֹד מֶלֶךְ אֲרָם חָלָה וְיָגַד לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד הַיּוֹם:

מלכים ב ח ז

7 ויאמרו בני הנביאים אל אֱלִישֶׁע הֲבָה נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשְׁבִים שָׁם לַפָּנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ: מלכים ב ו א

8 ויאמר נעמן הואל קח בכרים ויפרץ בו ויפרץ בכרים כסף בשני חרטים וישמי חלפות בגדים ויתן אל שני נעוריו וישאו לפניהו ויבא אל העפל ויקח ממדם ויפקד בגיתו וישלח את האַגָּשִׁים וילבבו והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אֱלִישֶׁע מֵאַיִן נָחִיז ויאמר לא הֵלֵךְ עִבְדְּךָ אִנָּה וְאָנֹכִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לִבִּי הֵלֵךְ כְּאִשֶּׁר הִפֵּךְ אִישׁ מַעַל מִרְכַּבְתּוֹ לִקְרֹאתָ הֵנֵךְ לִקְחָת אֶת הַכֶּסֶף וְלִקְחָת בַּגָּדִים וְיִהְיֶים וּכְרִמֶּיךָ וְצֹאן וּבָקָר וְעִבְדֶּיךָ וְשִׁפְחוֹתַי וְצִרְעָת נַעֲמָן תִּרְבֶּךָ כִּי וּבִזְרָעָךְ לַעֲלוֹל וַיֹּצֵא מִלְּפָנָיו מַעֲרָע כִּשְׁלָג:

מלכים ב ה כג-כו

9 וְאֶרְבֶּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מִצְרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה אָנֹכֶנּוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד מָתַי: מלכים ב י ז

10 וְאֱלִישֶׁע חָלָה אֶת חֲלֹיו אֲשֶׁר יָמוּת בּוּ וַיִּרֶד אֵלָיו וַיֹּאשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶךְ עַל פָּנָיו וַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי רַבֵּב יִשְׂרָאֵל וַתְּקִשֶׁה: מלכים ב יג יד

11 וַאֲבָרְהָם זָקֵן כָּאֲבִימִים וַיִּזְ בֶּרֶךְ אֶת אֲבָרְהָם כִּבְלִל:

בראשית כ ד א

12 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה

אֲבִיךָ חָלָה וַחֲזַק אֶת שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת מִנְשֵׁה וְאֶת אֶפְרַיִם: בראשית מח א

14 וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יח א

קז:

נחזרון מלך שבע שנים וששה חדשים. מדהכל חשיב להו ובאידך קרא לא חשיב להו ש"מ לא היה מלכותו שלימה שננטרע אותן ו' חדשים: ה"ג אכל כחיי נבך אני מודיע ולא גרסינן לך: כ"ד רננות. בין תפלה תחנה ורנה איכא כ"ד: וילך אלישע דמשק להיכא אול: שואבת. מגנזתה מתכת בלא נגיעה כעין אותה שלועזין קלאמניס"ה בלע"ז ועל ידי אותה אכן העמיד עגלים של ירבעם צאור: רצנן דחה מקמיה. התלמידים דחה מישיבתו של אלישע: אר ממנו. מכלל דעד האידנא לא הוה זר: הואל וקח. השבע שאלישע שלחק: ויפלר נז. גחזי: העם לקחם אס הכסף והבגדים וגו'. שמונה דברים קא חשיב דהאי קרא: וגחזי מי שקל כולי האי. מנעמן כסף ובגדים הוא דשקל דחמיז ויזר ככרים וגו': אופה שעה. היה אלישע עוסק בפרק שמונה שרצים אמר לו הגיע עת ליטול שכר פרק שמונה שרצים שעסקתי וכו' ולהכי כתב דהאי קרא שמונה דברים כנגד אותו פרק כלומר בכסף ובגדים שקבלת ממנו מנעמן סבור אמה לקנות דברים הללו להיותם לך שכר שמונה שרצים: י. יאר. מאותו אס מרחיקה ממנו לגמרי ממעט ישיבת עולם ואס מקרבה לגמרי כל ילדי איסור שאינו יכול לכנוש יצרו מדבר עזירה: סינוק ואשפ. דעמן קלה ואס תדחה אותם מנערך מן העולם: חלה. חד. חליו תרי. אשר ימות צו תלת: בעא רחמי דלהוי חולשא. כדי שיהא פנאי לצניו לצא כל אחד ואחד ממקומו להיות עליו בשעת מיתתה שכין שרואין שגפל למטה יודעין שימות וממקצצין ובאין: מספת. מתרפא: ברתני' לא ידון רוחי לא דין ולא רות. שאין עומדין דצין ואין להם רוח להיות עם הדקיקים שיש להם חלק: ויפץ נפ' אומס ומשס הפיפס. ויפץ צעולם הזה ומשס הפיפס צעולם הבא: אלו ואלו. אנשי דור המצול ואנשי סדום ובחדא פליג ר' נחמיה: רשעים

בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנים וכתביב י בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים וגו' והני ששה חדשים לא קחשיב ש"מ נצטרע⁶ אמר לפניו רבש"ע מחול לי על אותו עון מחול לך² עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו כי אתה ה' עזרתני ונחמתני א"ל בחייד איני מודיע אבל אני מודיע בחיי שלמה בנך³ בשעה שבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים דבקו שערים זה בזה אמר עשרים וארבעה רננות ולא נענה אמר³ שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה ונאמר⁴ שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד וגו' ולא נענה כיון שאמר⁵ ה' אלהים אל תשוב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך מיד נענה באותה שעה נהפכו פני שונאי דוד כשולי קדירה וידעו כל ישראל שמחל לו הקב"ה על אותו העון גחזי דכתיב⁶ וילך אלישע דמשק להיכא אזל א"ר יוחנן שהלך להחזיר גחזי בתשובה ולא חזר אמר לו חזור כך אמר לו כך מקובלני ממך⁸ החוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה מאי עבד איכא דאמרי אבן שואבת תלה לחטאת ירבעם והעמידה בין שמים לארץ ואיכא דאמרי שם חקק בפה והיתה מכרזת ואומרת אנכי ולא יהיה לך וא"ר רבנן דחה מקמיה שנאמר⁷ ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה [נא] המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו מכלל דעד השתא לא הוו (פיישי) [צר] תנו רבנן לעולם תהא שמאל דרוחא וימין מקרכת לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידים⁹ גחזי דכתיב⁸ ויאמר נעמן הואל¹⁰ וקח ככרים (ויפצר) [ויפרץ] בו ויצר ככרים כסף וגו' ויאמר אליו אלישע מאין גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וייתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות ומי שקל כולי האי כסף ובגדים הוא דשקל אמר רבי יצחק באותה שעה היה אלישע יושב ודורש בשמונה שרצים נעמן שר צבא מלך ארם היה מצורע אמרה ליה ההיא רביתא דאישתבאי מארעא ישראל אי אזלת לגבי אלישע מסי לך כי אתא א"ל זיל טבול בירדן א"ל אחוכי קא מחייבת בי אמרי ליה הנהו דהוו בהדיה מאי נפקא לך מינה זיל נסי אזל וטבל בירדנא ואיתסי אתא אייתי ליה כל הני דנקיט לא צבי לקבולי מיניה גחזי איפטר מקמיה אלישע אזל שקל מאי דשקל ואפקיד כי אתא חזייה אלישע לצרעת דהוה פרחא עילויה רישיה א"ל רשע הניע עת ליטול שכר שמונה שרצים וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצורע כשלג: ⁹וארבעה אנשים היו מצורעים פתח השער אמר ר' יוחנן גחזי ושלשה בניו: ¹⁰רבי יהושע בן פרחיה מאי הוא כדקמליניהו ינאי מלכא לרבנן אזל רבי יהושע בן פרחיה וישו לאלכסנדראי של מצרים כי הוה שלמא שלח ל¹¹ שמעון בן שטח מיני ירושלים עיר הקודש ליכי אלכסנדראי של מצרים אחותי בעלי שרוי בתוכך ואנכי יושבת שוממה קם אתא ואתרמי ל¹² ההוא אושפיזא עבדו ל¹³ יקרא טובא אמר כמה יפה אכסנאי זו אמר ל¹⁴ רבי עיניה מרומות אמר ל¹⁵ רשע בכך אתה עוסק אפיק ארבע מאה שיפורי ושמתיה אתא לקמיה כמה זמנין אמר ל¹⁶ קבלן לא הוה קא משגח ביה יומא חד הוה קא קרי קריאת שמע אתא לקמיה סבר לקבולי אחוי ל¹⁷ בידיה הוא סבר מידחא דחי ל¹⁸ אזל זקף לבינתא והשתחוה לה אמר ליה הדר בך אמר ליה כך מקובלני ממך כל החוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה¹⁹ ואמר מר ישו הגוצרי כישף והסית והדיח את ישראל²⁰: תניא²¹ א"ר שמעון בן אלעזר יצר תינוק ואשה תהא שמאל דרוחא וימין מקרכת²² ת"ר ג' חלאים חלה אלישע אחד שגירה דובים בתינוקות ואחד שדחפו לגחזי בשתי ידים ואחד שמת בו [שנא]²³ ואלישע חלה את חליו וגו'²⁴ עד אברהם לא היה זקנה כל דחזי לאברהם אמר האי יצחק כל דחזי ליצחק אמר האי אברהם²⁵ בעא אברהם רחמי דליהוי ליה זקנה שנאמר²⁶ ואברהם זקן בא בימים עד יעקב לא הוה חולשא בעא רחמי והוה חולשא שנאמר²⁷ ויאמר ליוסף הנה אביך חולה עד אלישע לא הוה איניש חליש²⁸ דמיתתפח ואתא אלישע ובעא רחמי ואיתתפח שנא' ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו²⁹: **בַּתְּנִי'** דור המבול אין להם חלק לעוה"ב ואין עומדין בדין שנא' ¹³לא ידון רוחי באדם לעולם לא דין ולא רוח דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא שנאמר¹⁴ ויפץ ה' אותם משם על פני כל הארץ¹⁵ (וכתיב ומשם הפיצם) ויפץ ה' אותם בעוה"ז ומשם הפיצם ה' לעולם הבא אנשי סדום אין להם חלק לעולם הבא שנא' ¹⁵ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד רעים בעולם הזה וחטאים לעולם הבא אבל עומדין בדין ר' נחמיה אומר אלו ואלו אין עומדין בדין שנאמר¹⁶ על כן לא יקומו רשעים

זו (אבות פ"ה מ"ח). אבן שואבת. שמגנזתה את המתכת מן הארץ ומעמידתו צאור, וע"י אותו אכן העמיד את העגלים של ירבעם צאור (סוטה מז). רבנן דחה מקמיה. דוחה היה את התלמידים מפני אלישע כשהיה משמש לפניו, דחמי לאחר שפיסח ממנו המקום אשר אמנתו יושבים, בית המדרש של רבנן, אר ממנו, שנתוספו התלמידים שהיה גחזי דוחה (שם). ומי שקל כולי האי. דחמי קרא חמיז שמונה דברים, כסף ובגדים ואףן ובקר ועבדים ושפחות וחיטים וכלמים (שם). בכסף ובגדים הוא דשקל. דחמיז ויזר ככרים כסף בשמי חרטים ושמי חליפות בגדים (שם). בשמונה שרצים. בפרק שמונה שרצים (שם). הגיע עת ליטול שכר. מותרך (מסילת דברס כסף בשמי חרטים ושמי חליפות בגדים (שם). אחד שגירה דובים. נעמן שגירה דובים בתינוקות (שם). חלה את חליו אשר נפס עד דור ינוס אל יתמכו (מסילת דברס כסף בשמי חרטים ושמי חליפות בגדים (שם). בעא אברהם רחמי והוה חולשא. שיהיה אדם לפני מותו ויהיה צנינו (שם). ומתרפא (שם).

13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחָטָאִים בְּעֵדֶת צְדִיקִים: תהלים א ה 13. וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יִדּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעֹלָם 14. וַתֵּץ יְיָ אֶתָּם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: בראשית יג א 15. וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה: בראשית יג א 16. עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְח